

3 stycznia: Najwi?tsze Imi? Jezus

Tekst Ewangelii (?k 2,21-24): Gdy nadszed? dzie? ósmy i nale?a?o obrzeza? Dzieci?, nadano Mu imi? Jezus, którym Je nazwa? anio?, zanim si? pocz??o w ?onie [Matki].

Gdy potem up?yn??y dni ich oczyszczenia wed?ug Prawa Moj?eszowego, przynie?li Je do Jerozolimy, aby Je przedstawi? Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pa?skim: Ka?de pierwrodne dziecko p?ci m?skiej b?dzie po?wi?cone Panu. Mieli r?wnie? z?o?y? w ofierze par? synogarlic albo dwa m?ode go??bie, zgodnie z przepisem Prawa Pa?skiego.

„Nadano Mu imi? Jezus”

Rev. D. Antoni CAROL i Hostench
(*Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Hiszpania*)

Dzisiaj, zanurzeni w czasie Bo?ego Narodzenia, uwielbiamy ?wi?te imi? Jezusa. Kult tego Najwi?tszego Imienia powsta? w XIV wieku. ?wi?ty Bernardyn z Sieny i jego uczniowie rozpowszechnili t? modlitw?: «Oto w?a?nie Najwi?tsze Imi?. Tak bardzo upragnione przez ojców dawnego przymierza. Z tak wielkim niepokojem oczekiwane. Jak przed?u?a?o si? w?ród wielu udr?k to oczekiwanie. Tak wiele westchnie? przyzywa?o tego nadej?cia. Ile? ?ez b?agalnych wylano. Lecz nadszed? czas ?aski i mi?osierdzia» (?w. Bernardyn)

Po ró?nych zmiennych kolejach losu, ?w. Jan Pawe? II, przywróci? t? celebracj? w Msza?e Rzymskim. W?a?nie w tym dniu Jezuici obchodz? uroczysto?ci swojego „Towarzystwa Jezusowego”

Cech? w?a?ciw? dla ludzi i anio?ów, czyli istot duchowych, jest wyró?nienie si? w swej niepowtarzalno?ci nazw? w?asn?. Ale przypadek Boga jest szczególny: nie mo?na w?a?ciwie dopasowa? Mu ?adnego imienia, gdy? ?adne imi? do Niego nie pasuje. On, przez swój? niesko?czon? doskona?o??, jest ponad wszystkim i wszystkimi, przewy?sza wszelkie imi?.

(cf. Flp 2 ,9), jest niewypowiedzialny, niewyraźalny...

Jednakże, dzięki swojemu nieskończonemu Miłosierdziu pochylił się ku człowiekowi i nawet zgodził się nadać sobie „właściwe imię”. Pierwsze objawienie się Jego imienia nastąpiło na pustyni, kiedy Mojżesz zapytał Go: „Lecz gdy oni mnie zapytają, jakie jest Jego imię, to cóż im mam powiedzieć?” Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: „Jestem, który Jestem” (Wj 3,13-14). O ile my ludzie, możemy powiedzieć, że „jestem mężczyzną”, „jestem kobietą”, „jestem architektem”... (określiłyśmy się na wiele sposobów, kim jesteśmy), Bóg – w odróżnieniu od nas – po prostu „JEST”. Dlatego moglibyśmy również powiedzieć, (w odniesieniu do filozoficznego imienia którym określił się Bóg), że; „jestem tym, kim jestem”, co przybliżyła nas do Boga.

Ale w swojej niezmiernej łaskawości Bóg Syn, wcielił się w człowieka aby nas zbawił. On jest doskonałym Bogiem i doskonałym człowiekiem, dlatego też «nadano mu imię Jezus» (Łk 2,21) „Jeshua” oznacza „Bóg jest zbawieniem” Oto imię -Najświętsze Imię Jezusa- które zasługuje na wszelkie czyny i całe kowity szacunek. Tak nam wskazuje drugie z dziesięciu Przykazań Bożych ... i tak też nauczał Jezus „Ojciec nasz, który jest w niebie, święci się imię Twoje...”